

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 9. marca 2023 *

[znenie opravené uznesením z 27. apríla 2023]

„Odvolanie – Hospodárska súťaž – Kartely – Rozhodnutie Európskej komisie, ktorým sa nariaďuje inšpekcia – Opravné prostriedky proti priebehu inšpekcie – Článok 47 Charty základných práv Európskej únie – Právo na účinný prostriedok nápravy – Nariadenie (ES) č. 1/2003 – Článok 19 – Nariadenie (ES) č. 773/2004 – Článok 3 – Zaznamenávanie vypočutí uskutočnených Komisiou v rámci vyšetrovania – Východiskový bod vyšetrovania Komisie“

Vo veci C-682/20 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 15. decembra 2020,

Les Mousquetaires SAS, so sídlom v Paríži (Francúzsko),

ITM Entreprises SAS, so sídlom v Paríži,

[v znení opráv vykonaných uznesením z 27. apríla 2023] v zastúpení: N. Jalabert-Doury a K. Mebarek, advokáti,

odvolateľky,

ďalší účastníci konania:

Európska komisia, v zastúpení: P. Berghe, A. Cleenewerck de Crayencour, A. Dawes a I. V. Rogalski, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Rada Európskej únie, v zastúpení: A.-L. Meyer a M. O. Segnana, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda komory A. Arabadjiev, podpredseda Súdneho dvora L. Bay Larsen, vykonávajúci funkciu sudcu prvej komory, sudcovia P. G. Xuereb (spravodajca), A. Kumin a I. Ziemele,

* Jazyk konania: francúzština.

generálny advokát: G. Pitruzzella,

tajomníčka: V. Giacobbo, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 24. februára 2022,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 14. júla 2022,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním sa spoločnosti Les Mousquetaires SAS a ITM Entreprises SAS (ďalej len „Intermarché“) domáhajú čiastočného zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 5. októbra 2020, Les Mousquetaires a ITM Entreprises/Komisia (T-255/17, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2020:460), ktorým Všeobecný súd čiastočne zamietol ich žalobu na základe článku 263 ZFEÚ smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia Komisie C(2017) 1057 final z 9. februára 2017, ktorým sa spoločnosti Intermarché, ako aj všetkým spoločnostiam, ktoré priamo alebo nepriamo kontroluje, nariaďuje podrobiť sa inšpekcii v súlade s článkom 20 ods. 1 a 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 (AT.40466 – Tute 1) (ďalej len „prvé sporné rozhodnutie“), a rozhodnutia Komisie C(2017) 1361 final z 21. februára 2017, ktorým sa spoločnosti Les Mousquetaires, ako aj všetkým spoločnostiam, ktoré priamo alebo nepriamo kontroluje, nariaďuje podrobiť sa inšpekcii v súlade s článkom 20 ods. 1 a 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 (AT.40466 – Tute 1) (ďalej len „druhé sporné rozhodnutie“ a v spojení s prvým sporným rozhodnutím ďalej len „sporné rozhodnutia“).

Právny rámec

Nariadenie (ES) č. 1/2003

- 2 Podľa odôvodnenia 25 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205):

„Odhaľovanie porušovania súťažných pravidiel je stále ťažšie, a aby sa účinnejšie chránila hospodárska súťaž, právomoci [Európskej komisie] týkajúce sa vyšetrovania musia byť doplnené. Komisia by mala mať oprávnenie vypočúť každú osobu, ktorá môže mať užitočné informácie, a urobiť záznam. V priebehu inšpekcie by pracovníci poverení Komisiou mali mať právo pripevniť pečate na obdobie potrebné na vykonanie inšpekcie. Pečate by nemali byť pripevnené na dlhšie ako 72 hodín. Pracovníci poverení Komisiou by mali mať právo požadovať každú informáciu významnú pre predmet a účel inšpekcie.“

- 3 Kapitola V, nazvaná „Právomoci týkajúce sa vyšetrovania“, obsahuje článok 17 tohto nariadenia, nazvaný „Vyšetrovania v jednotlivých odvetviach hospodárstva a v jednotlivých druhoch dohôd“, ktorý v odseku 1 stanovuje:

„Keď sa predpokladá, že vývoj obchodu medzi členskými štátmi, nehybnosť cien alebo iné okolnosti obmedzujú alebo narúšajú hospodársku súťaž v rámci spoločného trhu, Komisia môže vykonať

šetrenie v určitom odvetví hospodárstva alebo v určitom druhu dohôd v rôznych odvetviach. V priebehu vyšetrovania môže Komisia požiadať príslušné podniky alebo združenia podnikov o informácie potrebné na uplatňovanie článkov [101] a [102 ZFEÚ] a môže vykonať na tento účel akúkoľvek inšpekciu.“

4 Článok 19 tohto nariadenia, nazvaný „Právomoc klásť otázky“, stanovuje:

„1. Aby mohla Komisia plniť povinnosti, ktoré jej určuje toto nariadenie, môže klásť otázky každej fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá s tým súhlasí, s cieľom získať informácie týkajúce sa predmetu vyšetrovania.

2. Pri kladení otázok podľa odseku 1 vykonávaného v priestoroch podniku informuje Komisia príslušný orgán členského štátu, na ktorého území sa vypočúvanie uskutočňuje. Ak o to požiada príslušný orgán uvedeného členského štátu, jeho úradníci môžu pomáhať úradníkom a ostatným sprevádzajúcim osobám, ktoré Komisia poverila vypočúvaním.“

5 Článok 20 tohto nariadenia, nazvaný „Právomoc Komisie vykonávať inšpekcie“, stanovuje:

„1. Aby mohla Komisia plniť povinnosti určené jej týmto nariadením, môže vykonávať všetky nevyhnutné inšpekcie podnikov a združení podnikov.

2. Úradníci a iné sprevádzajúce osoby určené Komisiou na vykonávanie inšpekcie sú oprávnené:

- a) vstúpiť do všetkých priestorov, na pozemky a do dopravných prostriedkov podniku a združení podnikov;
- b) prekontrolovať všetky obchodné knihy a záznamy bez ohľadu na formu v akej sú uchovávané;
- c) vyhotoviť alebo získať akékoľvek kópie formulárov alebo výťahov z obchodných kníh a záznamov;
- d) zapečatiť prevádzkové priestory a obchodné knihy alebo záznamy na takú dobu trvania a v takom rozsahu, v akom sú potrebné pre inšpekciu;
- e) vyžadovať od každého zástupcu alebo člena personálu podniku alebo združení podnikov vysvetlenie k skutočnostiam alebo dokumentom vzťahujúcim sa k predmetu a účelu inšpekcie a zaznamenať odpovede.

3. Úradníci a ostatné sprevádzajúce osoby poverené Komisiou vykonávaním inšpekcie uplatňujú svoje právomoci na základe predloženého písomného oprávnenia, v ktorom sú uvedené predmet, účel inšpekcie a pokuty podľa článku 23 v prípade, že sú predložené neúplné obchodné knihy alebo iné záznamy, alebo že odpovede na otázky položené podľa odseku 2 tohto článku sú nesprávne alebo zavádzajúce. Komisia včas pred inšpekciou informuje o inšpekcii príslušný orgán členského štátu, na ktorého území sa má vykonávať.

4. Podniky a združenia podnikov sú povinné podrobiť sa inšpekciám nariadeným Komisiou. Rozhodnutie vymedzuje predmet a účel inšpekcie, stanovuje dátum, kedy má začať, a uvádza pokuty podľa článkov 23 a 24 a právo na preskúmanie rozhodnutia Súdnym dvorom [Európskej únie]. Komisia prijme rozhodnutia po konzultáciách s príslušným orgánom členského štátu, na ktorého území sa má inšpekcia vykonávať.

5. Úradníci orgánu hospodárskej súťaže členského štátu, na ktorého území sa má vykonávať inšpekcia, ako aj osoby poverené alebo menované týmto orgánom, na žiadosť uvedeného orgánu alebo Komisie, aktívne pomáhajú úradníkom a ostatným sprevádzajúcim osobám povereným Komisiou. Na tento účel majú k dispozícii právomoci vymedzené v odseku 2.
6. Keď úradníci a ostatné sprevádzajúce osoby poverené Komisiou zistia, že podnik sa bráni inšpekcii nariadenej podľa tohto článku, príslušný členský štát im poskytne nevyhnutnú pomoc, prípadne s asistenciou polície alebo zodpovedajúceho vynucovacieho orgánu tak, aby im umožnili vykonať inšpekciu.
7. Ak pomoc poskytnutá podľa odseku 6 predpokladá povolenie súdneho orgánu podľa vnútroštátneho práva, požiada sa o takéto povolenie. O takéto povolenie možno požiadať aj vo forme predbežného opatrenia.
8. Keď sa žiada o povolenie podľa odseku 7, vnútroštátny súdny orgán skontroluje, či je rozhodnutie Komisie pravé a či uvažované donucovacie opatrenia nie sú buď zaujaté, alebo neprimerané vzhľadom na predmet inšpekcie. Pri Ak pomoc poskytnutá podľa odseku 6 predpokladá povolenie súdneho orgánu podľa vnútroštátneho práva, požiada sa o takéto povolenie. O takéto povolenie možno požiadať aj vo forme predbežného opatrenia kontrole primeranosti donucovacích opatrení môže vnútroštátny súdny orgán požiadať Komisiu priamo alebo nepriamo, prostredníctvom orgánu hospodárskej súťaže členského štátu, o podrobné vysvetlenie, najmä pokiaľ ide o dôvody, ktoré viedli Komisiu k podozreniu o porušení článkov [101] a [102 ZFEÚ], ako aj o závažnosti porušovania a o spôsobe účasti príslušného podniku. Vnútroštátny súdny orgán však nemôže spochybniť potrebu inšpekcie ani požadovať informácie obsiahnuté v dokumentácii Komisie. Zákonnosť rozhodnutia Komisie podlieha len preskúmaniu Súdny dvorom.“
- 6 Článok 23 nariadenia č. 1/2003, nazvaný „Pokuty“, v odseku 1 stanovuje:
- „Komisia môže rozhodnutím uložiť podnikom alebo združeniam podnikov pokuty, ktoré nepresahujú 1 % celkového obratu v predchádzajúcom obchodnom roku, keď úmyselne alebo z nedbalosti:
- ...
- c) počas inšpekcie podľa článku 20 predložia požadované obchodné knihy alebo iné záznamy v neúplnej forme alebo sa odmietnu podrobiť inšpekcii nariadenej rozhodnutím prijatým podľa článku 20 ods. 4;
- d) pri zodpovedaní otázky položenej podľa článku 20 ods. 2 písm. e)
- dajú nesprávnu alebo zavádzajúcu odpoveď,
  - v rámci lehoty stanovenej Komisiou neopravia nesprávnu, neúplnú alebo zavádzajúcu odpoveď poskytnutú členom personálu,
  - neposkytnú alebo odmietnu poskytnúť úplnú odpoveď na skutočnosti vzťahujúce sa k predmetu a účelu inšpekcie nariadenej rozhodnutím prijatým podľa článku 20 ods. 4;

e) porušia pečate pripevnené v súlade s článkom 20 ods. 2 písm. d) úradníkmi alebo inými sprevádzajúcimi osobami oprávnenými Komisiou.“

Nariadenie (ES) č. 773/2004

- 7 Článok 2 nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov [101] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 123, 2004, s. 18; Mim. vyd. 08/003, s. 81), nazvaný „Začatie konania“, v odseku 3 stanovuje:

„Komisia môže vykonávať svoje právomoci vyšetrovania podľa kapitoly V nariadenia [č. 1/2003] pred začatím konania.“

- 8 Kapitola III, nazvaná „Vyšetrovania zo strany Komisie“, obsahuje článok 3 nariadenia č. 773/2004, nazvaný „Právomoc vydávať vyhlásenia“, ktorý stanovuje:

„1. Tam, kde Komisia vypočuje osobu s jej súhlasom v súlade s článkom 19 nariadenia [č. 1/2003], tak na začiatku vypočúvania uvedie právny základ a účel vypočúvania a pripomenie jeho dobrovoľný charakter. Vypočúvanú osobu bude taktiež informovať o svojom zámere vyhotoviť záznam z vypočúvania.

2. Vypočúvanie môže byť vedené akýmkoľvek spôsobom vrátane formy telefonickej alebo elektronickej.

3. Komisia môže zaznamenávať vyhlásenia vykonané vypočúvanými osobami akoukoľvek formou. Kópia akéhokoľvek záznamu musí byť predložená vypočúvanej osobe na schválenie. Tam, kde je to potrebné, Komisia stanoví lehotu, v rámci ktorej jej vypočúvaná osoba môže oznámiť akékoľvek opravy, ktoré sa musia vo vyhlásení previesť.“

Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné rozhodnutia

- 9 Okolnosti predchádzajúce sporu, ktoré sú uvedené v bodoch 2 až 11 napadnutého rozsudku, možno na účely prejednávanej veci zhrnúť takto.
- 10 Les Mousquetaires je holdingová spoločnosť skupiny, ktorá vykonáva činnosť v odvetví distribúcie potravín a nepotravinárskych výrobkov vo Francúzsku a Belgicku. Intermarché je jej dcérska spoločnosť.
- 11 Komisia po tom, čo získala informácie týkajúce sa výmeny informácií medzi spoločnosťou Intermarché a konkurenčnými podnikmi, najmä spoločnosťou Casino, prvým sporným rozhodnutím nariadila inšpekciu v priestoroch spoločnosti Intermarché a jej dcérskych spoločností.

12 Výrok tohto rozhodnutia znie takto:

„Článok 1

... Spoločnosť Intermarché..., ako aj všetky spoločnosti, ktoré priamo alebo nepriamo kontroluje, sú povinné podrobiť sa inšpekcii týkajúcej sa ich možnej účasti na zosúladených postupoch v rozpore s článkom 101 [ZFEÚ] na trhoch s dodávkami tovarov bežnej spotreby, na trhu predaja služieb výrobcom značkových výrobkov a na trhoch predaja tovarov bežnej spotreby spotrebiteľom. Tieto zosúladené postupy predstavovali:

- a) výmeny informácií od roku 2015 medzi podnikmi a/alebo združeniami podnikov, najmä AgeCore a/alebo jeho členmi, najmä spoločnosťou Intermarché, a [International Casino Dia Corporation (ICDC)]... a/alebo jeho členmi, najmä spoločnosťou Casino, týkajúce sa zliav, ktoré získali na trhoch s dodávkami tovarov bežnej spotreby v odvetviach potravinárskych výrobkov, hygienických výrobkov a čistiacich výrobkov a cien na trhu predaja služieb výrobcom značkových výrobkov v odvetviach potravinárskych výrobkov, hygienických výrobkov a čistiacich výrobkov vo viacerých členských štátoch Európskej únie, najmä vo Francúzsku, a
- b) výmeny informácií najneskôr od roku 2016 medzi spoločnosťami Casino a Intermarché, týkajúce sa ich budúcich obchodných stratégií, najmä pokiaľ ide o sortiment, rozvoj predajní, elektronický obchod a propagačnú politiku na trhoch s dodávkami tovarov bežnej spotreby a na trhoch predaja tovarov bežnej spotreby spotrebiteľom vo Francúzsku.

Táto inšpekcia sa môže vykonať v akomkoľvek priestore podniku...

Intermarché povie úradníkom a iným osobám povereným Komisiou na vykonanie inšpekcie a úradníkom a iným osobám povereným orgánom pre hospodársku súťaž členského štátu na to, aby im pomáhali, alebo menovaným členským štátom na tento účel, vstúpiť do všetkých svojich priestorov a dopravných prostriedkov počas bežnej pracovnej doby. Predloží na účely inšpekcie obchodné knihy a všetky ostatné obchodné záznamy bez ohľadu na formu, v akej sú uchovávané, pokiaľ o ne úradníci a ostatné poverené osoby požiadajú, a umožní im ich preskúmanie na mieste a vyhotovenie alebo získanie v akejkoľvek forme kópie alebo výpisu z týchto obchodných kníh alebo záznamov. Povie zapečatenie všetkých obchodných priestorov a obchodných kníh alebo záznamov počas doby trvania inšpekcie a v rozsahu, v akom to bude potrebné na jej účely. Poskytne bezprostredne na mieste ústne vysvetlenia k predmetu a účelu inšpekcie, pokiaľ o to títo úradníci alebo osoby požiadajú, a povie ktoréhokoľvek zástupcu alebo zamestnanca poskytnúť takéto vysvetlenia. Povie záznam týchto vysvetlení v akejkoľvek forme.

Článok 2

Inšpekcia sa môže začať 20. februára 2017 alebo krátko potom.

Článok 3

Toto rozhodnutie je určené spoločnosti Intermarché..., ako aj všetkým spoločnostiam, ktoré priamo alebo nepriamo kontroluje.

Toto rozhodnutie sa bezprostredne pred inšpekciou oznámi podniku, ktorému je určené, v súlade s článkom 297 ods. 2 [ZFEÚ].“

- 13 Autorité de la concurrence (Orgán na ochranu hospodárskej súťaže, Francúzsko) sa po tom, čo ho Komisia o tejto inšpekcii informovala, obrátil na sudcu rozhodujúceho o slobodách a väzbe na Tribunal de grande instance d'Evry (Súd prvého stupňa Evry, Francúzsko), aby ho požiadal o povolenie na prehliadku a zaistenie vecí v priestoroch odvolateľiek. Uznesením zo 17. februára 2017 tento sudca povolil prehliadku a zaistenie vecí formou predbežného opatrenia. Vzhľadom na to, že ani jedno z opatrení prijatých pri inšpekcii si nevyžadovalo použitie „donucovacích opatrení“ v zmysle článku 20 ods. 6 až 8 nariadenia č. 1/2003, toto uznesenie nebolo odvolateľkám oznámené.
- 14 Inšpekcia sa začala 20. februára 2017, čo je dátum, keď sa inšpektori Komisie spolu so zástupcami Autorité de la concurrence dostavili do priestorov spoločnosti Intermarché.
- 15 V dôsledku pochybností o tom, či jedna z osôb dotknutých inšpekciou má postavenie zamestnanca spoločnosti Intermarché, Komisia prijala druhé sporné rozhodnutie, ktorým nariadila inšpekciu v priestoroch holdingovej spoločnosti Les Mousquetaires a jej dcérskych spoločností z rovnakých dôvodov, ako sú dôvody uvedené v prvom spornom rozhodnutí.
- 16 Komisia v rámci tejto inšpekcie najmä prehľadala kancelárie, zaistila hardvér (notebooky, mobilné telefóny, tablety, zariadenia na ukladanie dát), skopírovala jeho obsah a vypočula niekoľko osôb.
- 17 Listami z 24. februára 2017 odvolateľky Komisii oznámili výhrady k sporným rozhodnutiam a k priebehu inšpekcie vedenej na ich základe, pričom namietali najmä proti kopírovaniu dokumentov údajne sa týkajúcich súkromia ich zamestnancov. Listom z 13. apríla 2017 odvolateľky od Komisie požadovali vrátenie niektorých z týchto dokumentov.

Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

- 18 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 28. apríla 2017 odvolateľky podali žalobu podľa článku 263 ZFEÚ, ktorou sa domáhali najmä zrušenia sporných rozhodnutí. Odvolateľky uviedli na podporu svojej žaloby v podstate päť žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod bol založený na námietke nezákonnosti článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003, druhý žalobný dôvod bol založený na neexistencii riadneho oznámenia sporných rozhodnutí, tretí na odopretí ich práva brániť sa proti inšpekcii, štvrtý na porušení povinnosti odôvodnenia a piaty žalobný dôvod bol založený na porušení práva na nedotknuteľnosť obydlia.
- 19 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania vyzval Komisiu, aby predložila nepriame dôkazy o údajných porušeníach, ktoré mala k dispozícii k dátumu prijatia sporných rozhodnutí.
- 20 V odpovedi na túto výzvu Komisia predložila najmä zápisnice z vypočúvaní, ktoré sa konali v rokoch 2016 a 2017 s trinástimi dodávateľmi výrobkov bežnej spotreby dotknutých inšpekciou, ktorí pravidelne uzatvárajú dohody so spoločnosťami Casino a Intermarché (prílohy Q.1 až Q.13 k odpovedi Komisie z 10. januára 2019) (ďalej len „vypočúvania dodávateľov“).
- 21 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd po tom, čo rozhodol, že Komisia nemá k dispozícii dostatočne závažné nepriame dôkazy odôvodňujúce podozrenie, že došlo k porušeniu spočívajúcemu vo výmene informácií medzi spoločnosťami Casino a Intermarché týkajúcich sa ich budúcich obchodných stratégií, zrušil článok 1 písm. b) každého zo sporných rozhodnutí a v zostávajúcej časti žalobu zamietol.

Návrhy účastníkov konania

- 22 Odvolateľky svojím odvolaním navrhujú, aby Súdny dvor:
- zrušil bod 2 výroku napadnutého rozsudku,
  - vyhovel ich návrhom predloženým v prvostupňovom konaní a zrušil sporné rozhodnutia, a
  - uložil Komisii povinnosť nahradiť všetky trovy konania ako celok vrátane trov konania na Všeobecnom súde.
- 23 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie a
  - uložil odvolateľkám povinnosť nahradiť trovy konania.
- 24 Rada Európskej únie navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol prvý odvolací dôvod a
  - uložil odvolateľkám povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania.

O odvolaní

- 25 Odvolateľky uvádzajú na podporu svojho odvolania päť odvolacích dôvodov. Prvý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení a na nedostatku odôvodnenia, ktorého sa dopustil Všeobecný súd v rámci analýzy účinnosti prostriedkov nápravy týkajúcich sa priebehu inšpekcií. Druhý odvolací dôvod je založený na porušení článkov 6 a 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDLP“), článku 296 ZFEÚ a článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 v rozsahu, v akom Všeobecný súd porušil povinnosť odôvodnenia a obmedzenia rozhodnutí o inšpekcii. Tretí odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení a na porušení nariadenia č. 1/2003 v rozsahu, v akom Všeobecný súd kvalifikoval procesnú fázu „pred prijatím opatrení obsahujúcich výhradu, že došlo k porušeniu“, na ktorú sa toto nariadenie nevzťahuje. Štvrtý odvolací dôvod je založený na porušení článkov 6 a 8 EDLP a článku 19 nariadenia č. 1/2003 v rozsahu, v akom Všeobecný súd kvalifikoval skutočnosti poznačené formálnymi a vecnými nezrovnalosťami ako „dostatočne závažné nepriame dôkazy“. Nakoniec piaty odvolací dôvod je založený na nedostatku odôvodnenia, ktorý vyplýva z nepreskúmania dôkaznej hodnoty týchto nepriamych dôkazov a z nesprávnej kvalifikácie „nepriameho dôkazu“.

O prvom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení a na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozsudku v rámci analýzy účinnosti opravných prostriedkov týkajúcich sa priebehu inšpekcií

Argumentácia účastníkov konania

- 26 Odvolateľky napádajú body 83 až 112 napadnutého rozsudku, ktorými Všeobecný súd zamietol námietku nezákonnosti článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 založenú na neexistencii účinného opravného prostriedku, ktorým by bolo možné napadnúť priebeh inšpekcií.
- 27 Prvou časťou prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd porušil svoju povinnosť odôvodnenia v rámci analýzy účinnosti prostriedkov nápravy týkajúcich sa priebehu inšpekcií.
- 28 Druhou časťou prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky namietajú porušenie práva na účinný prostriedok nápravy. Zdôrazňujú, že v rozsudku z 2. októbra 2014, *Delta Pékárny a. s. v. Česká republika* (CE:ECHR:2014:1002JUD000009711), Európsky súd pre ľudské práva rozhodol, že na súlad takého zásahu, aký je spôsobený inšpekciou, s EDLP je potrebný okrem iného účinný prostriedok nápravy umožňujúci po právnej aj po skutkovej stránke napadnúť nielen zákonnosť povolenia, ale aj podmienky, za akých sa vykonáva inšpekcia, ktorej je podnik povinný sa podrobiť.
- 29 Prvou výhradou druhej časti prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky spochybňujú dôvody, pre ktoré Všeobecný súd v bodoch 83 a 87 napadnutého rozsudku rozhodol, že judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva umožňuje overiť dodržiavanie práva na účinný prostriedok nápravy proti opatreniam prijatým v rámci inšpekcie vykonaním celkovej, a nie individuálnej analýzy týchto opravných prostriedkov.
- 30 V tejto súvislosti z bodu 42 rozsudku ESLP z 21. decembra 2010, *Société Canal Plus a i. v. Francúzsko* (CE:ECHR:2010:1221JUD002940808), vyplýva, že žaloba spochybňujúca zákonnosť povolenia na inšpekciu, ako aj žaloba proti opatreniam prijatým v rámci týchto inšpekcií musí byť účinná.
- 31 V dôsledku toho sa Všeobecný súd v bodoch 83 a 99 až 111 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď spoločne preskúmal tieto opravné prostriedky a rozhodol, že nevýhody jedného z nich môžu byť kompenzované výhodami druhého.
- 32 Podľa odvolateľiek by samostatné preskúmanie týchto opravných prostriedkov viedlo Všeobecný súd k tomu, že by vylúčil tri zo šiestich opravných prostriedkov, ktoré uznal za účinné, a to žalobu proti rozhodnutiu o ukončení konania na základe článku 101 ZFEÚ, žalobu proti rozhodnutiu o inšpekcií a nakoniec žalobu o mimozmluvnú zodpovednosť. Všetky ostatné opravné prostriedky sú čiastočné, a ani keby sa uplatnili všetky, neumožňujú z právneho a skutkového hľadiska overiť, či všetky podmienky priebehu inšpekcie spĺňajú článok 8 EDLP.
- 33 Druhou výhradou druhej časti prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd konštatovaním, že čiastočné opravné prostriedky sú účinné, ukladá jednotlivcom povinnosť vytvoriť podmienky potrebné na využitie všetkých týchto opravných prostriedkov.
- 34 Tak návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ako aj žaloba *ex post* na ochranu údajov a žaloba na základe judikatúry vyplývajúcej z rozsudku zo 17. septembra 2007, *Akzo Nobel Chemicals a Akros Chemicals/Komisia* (T-125/03 a T-253/03, EU:T:2007:287), vo veci ochrany

komunikácie medzi klientom a advokátom, si však vyžadujú, aby podnik tým, že sa dištancuje od prebiehajúcej inšpekcie, dosiahol vydanie výslovného alebo implicitného rozhodnutia, ktorým Komisia poruší právo na zachovanie dôvernosti korešpondencie medzi advokátmi a klientmi, prípadne právo na rešpektovanie súkromia. Tieto prostriedky nápravy sú tiež založené na súhlase Komisie s uložením údajov do zapečatenej obálky až do rozhodnutia Všeobecného súdu. Predpokladom predbežného opatrenia počas inšpekcie je ďalej to, že podnik sa dištancuje od prebiehajúcej inšpekcie, pri ktorej je povinný aktívne spolupracovať.

- 35 Pokiaľ ide o žalobu proti rozhodnutiu o marení inšpekcie, jej predpokladom je, že podnik sa dopustí marenia, za ktoré sa mu uloží sankcia. Taká požiadavka však je v rozpore s článkom 52 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
- 36 Treťou výhradou druhej časti prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky poukazujú na to, že Všeobecný súd sa v bodoch 94 a 96 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď preskúmal možnosť pripustiť dva doteraz neuplatnené opravné prostriedky, a to na jednej strane predbežné opatrenie smerujúce k pozastaveniu samotnej inšpekcie a na druhej strane žalobu *ex post* na ochranu osobných údajov riadiacich pracovníkov a zamestnancov. Hypotetické prostriedky nápravy totiž nemožno považovať za účinné opravné prostriedky.
- 37 Podľa Komisie a Rady argumentácia odvolateľiek nie je dôvodná. Rada sa okrem toho domnieva, že výhrada založená na nedostatku odôvodnenia je neprípustná, keďže odvolateľky dostatočne presne neurčili, ktoré časti napadnutého rozsudku spochybňujú, ani nerozvinuli podloženú právnu argumentáciu na podporu tejto výhrady.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 38 Prvou časťou prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd porušil svoju povinnosť odôvodnenia v rámci analýzy účinnosti opravných prostriedkov týkajúcich sa priebehu inšpekcií.
- 39 Pokiaľ ide o prípustnosť tejto časti žalobného dôvodu, ktorú Rada spochybňuje, na úvod treba pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že chýbajúce či nedostatočné odôvodnenie predstavuje porušenie podstatných formálnych náležitostí v zmysle článku 263 ZFEÚ a dôvod týkajúci verejného poriadku, ktorý súd Únie môže, ba dokonca musí, zohľadniť *ex offi* (rozsudky z 2. decembra 2009, Komisia/Írsko a i., C-89/08 P, EU:C:2009:742, bod 34, ako aj z 28. januára 2016, Quimitécnica.com a de Mello/Komisia, C-415/14 P, neuverejnený, EU:C:2016:58, bod 57). Z toho vyplýva, že argumentácia Rady založená na neprípustnosti prvej časti prvého žalobného dôvodu musí byť zamietnutá.
- 40 Pokiaľ ide o dôvodnosť tejto časti žalobného dôvodu, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdného dvora z odôvodnenia rozsudku musia jasne a jednoznačne vyplývať úvahy Všeobecného súdu, aby sa dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi prijatého rozhodnutia a aby Súdny dvor mohol vykonať svoje preskúmanie (rozsudok z 25. marca 2021, Deutsche Telekom/Komisia, C-152/19 P, EU:C:2021:238, bod 98 a citovaná judikatúra).
- 41 V prejednávanej veci Všeobecný súd v bodoch 78 až 82 napadnutého rozsudku najprv pripomenul, že právo na účinný prostriedok nápravy je zakotvené v článku 47 Charty, ako aj v článkoch 6 a 13 EDLP. Pripomenul, že kým Únia nepristúpi k EDLP, tento dohovor nepredstavuje právny nástroj formálne začlenený do právneho poriadku Únie, takže preskúmanie zákonnosti sa musí vykonávať výlučne vzhľadom na základné práva zaručené Chartou, a následne zdôraznil, že tak z článku 52

Charty, ako aj z vysvetliviek k tomuto článku vyplýva, že ustanovenia EDLP a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva vo vzťahu k týmto ustanoveniam treba zohľadniť pri výklade a uplatňovaní ustanovení Charty v danej veci.

- 42 V tejto súvislosti sa domnieval, že podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva sa dodržiavanie práva na účinný prostriedok nápravy, pokiaľ ide o prehliadky, musí skúmať z hľadiska nasledujúcich štyroch podmienok, a to po prvé musí existovať účinné súdne preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o vykonaní prehliadky alebo opatrení prijatých v rámci prehliadky z vecného i právneho hľadiska, po druhé dostupný opravný prostriedok alebo opravné prostriedky musia umožniť v prípade zistenia nezrovnalosti buď zabrániť vykonaniu úkonu, alebo tam, kde sa už protiprávny úkon uskutočnil, poskytnúť dotknutej osobe primeranú nápravu, po tretie dostupnosť dotknutého opravného prostriedku musí byť istá a po štvrté súdne preskúmanie sa musí uskutočniť v primeranej lehote.
- 43 Všeobecný súd ďalej v bode 83 napadnutého rozsudku pripomenul, že z tejto judikatúry tiež vyplýva, že vykonanie inšpekcie musí podliehať účinnému súdnemu preskúmaniu, ktoré musí byť účinné za osobitných okolností prejednávanej veci, čo znamená, že treba zohľadniť všetky opravné prostriedky, ktoré má k dispozícii podnik, ktorý je predmetom inšpekcie, ako aj vykonať celkovú analýzu týchto opravných prostriedkov. Všeobecný súd v bodoch 86 a 87 napadnutého rozsudku rozhodol, že vzhľadom na to, že overenie dodržania práva na účinný prostriedok nápravy musí byť založené na celkovej analýze prostriedkov nápravy, ktoré môžu viesť k preskúmaniu opatrení prijatých v rámci inšpekcie, nie je podstatné, že každý z preskúmaných opravných prostriedkov posudzovaný jednotlivo nesplňa podmienky požadované na uznanie existencie práva na účinný prostriedok nápravy.
- 44 V tejto súvislosti Všeobecný súd ďalej v bodoch 88 a 89 napadnutého rozsudku uviedol, že okrem možnosti adresovať žiadosť úradníkovi Komisie poverenému vypočutím existuje šesť opravných prostriedkov, ktoré umožňujú napadnúť na súde Únie inšpekciu, a to žaloba proti rozhodnutiu o inšpekcii, žaloba proti rozhodnutiu Komisie o marení inšpekcie na základe článku 23 ods. 1 písm. c) až e) nariadenia č. 1/2003, žaloba proti každému aktu, ktorý splňa podmienky stanovené judikatúrou pre akt Komisie, proti ktorému je možné podať opravný prostriedok a ktorý Komisia prijala v nadväznosti na rozhodnutie o inšpekcii a v priebehu inšpekcie, akými sú rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o ochranu dokumentov z dôvodu dôvernosti komunikácie medzi advokátmi a klientmi, žaloba proti rozhodnutiu, ktorým sa končí konanie podľa článku 101 ZFEÚ, návrh na nariadenie predbežného opatrenia a žaloba o mimozmluvnú zodpovednosť.
- 45 Všeobecný súd v bodoch 90 až 98 napadnutého rozsudku spresnil, z akého dôvodu podľa neho tieto prostriedky nápravy umožňujú napadnúť na súde Únie priebeh inšpekcií.
- 46 Nakoniec Všeobecný súd na základe analýzy vykonanej v bodoch 100 až 110 napadnutého rozsudku rozhodol, že systém preskúmania priebehu inšpekcií pozostávajúci zo všetkých opravných prostriedkov vymenovaných v bode 44 tohto rozsudku možno považovať za splňajúci štyri podmienky vyplývajúce z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva.
- 47 V bode 111 napadnutého rozsudku tak Všeobecný súd zamietol námietku nezákonnosti článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 založenú na porušení práva na účinný prostriedok nápravy.
- 48 Za týchto podmienok treba konštatovať, že na rozdiel od toho, čo tvrdia odvolateľky, dôvody, na základe ktorých Všeobecný súd zamietol argumentáciu založenú na neexistencii účinného prostriedku nápravy, pokiaľ ide o podmienky priebehu inšpekcií, jasne a jednoznačne vyplývajú

z bodov 78 až 111 napadnutého rozsudku, zhrnutých v bodoch 41 až 47 tohto rozsudku. Na základe týchto dôvodov odvolateľky poznali odôvodnenie napadnutého rozsudku, ako napokon vyplýva z obsahu ich odvolania, a Súdny dvor mohol vykonať súdne preskúmanie.

- 49 Prvú časť prvého odvolacieho dôvodu založenú na nedostatku odôvodnenia preto treba zamietnuť ako nedôvodnú.
- 50 Druhou časťou prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky poukazujú na porušenie práva na účinný prostriedok nápravy.
- 51 Pokiaľ ide o prvú výhradu druhej časti prvého odvolacieho dôvodu založenú na tom, že Všeobecný súd mal vykonať individuálne preskúmanie jednotlivých opravných prostriedkov s cieľom overiť, či je zaručené právo na účinný prostriedok nápravy proti opatreniam prijatým v rámci inšpekcie, treba pripomenúť, že právo na účinný prostriedok nápravy je zakotvené v článku 47 Charty.
- 52 Okrem iného treba pripomenúť, že článok 52 ods. 3 Charty spresňuje, že v rozsahu, v akom táto Charta obsahuje práva, ktoré zodpovedajú právam zaručeným v EDLP, zmysel a rozsah týchto práv je rovnaký ako zmysel a rozsah práv stanovených v tomto dohovore [rozsudok z 19. novembra 2019, A. K. a i. (Nezávislosť disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu), C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982, bod 116].
- 53 Ako pritom vyplýva z vysvetliviek k článku 47 Charty, ktoré sa podľa článku 6 ods. 1 tretieho pododseku ZEÚ a článku 52 ods. 7 Charty musia zohľadniť pri jej výklade, prvý a druhý odsek tohto článku 47 zodpovedá článku 13 a článku 6 ods. 1 EDLP [rozsudok z 19. novembra 2019, A. K. a i. (Nezávislosť disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu), C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982, bod 117]. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva článok 6 ods. 1 EDLP predstavuje *lex specialis* vo vzťahu k článku 13 tohto dohovoru, keďže požiadavky druhého z týchto ustanovení sú obsiahnuté v prísnejších požiadavkách prvého z nich (rozsudok ESLP z 15. marca 2022, Grzęda v. Poľsko, CE:ECHR:2022:0315JUD004357218, bod 352 a citovaná judikatúra).
- 54 Súdny dvor okrem toho rozhodol, že musí zaručiť, aby výklad článku 47 prvého odseku Charty, ktorý poskytuje, zabezpečil takú úroveň ochrany, ktorá neporušuje úroveň zaručenú článkom 13 EDLP, ako ho vykladá Európsky súd pre ľudské práva [pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. septembra 2018, Belastingdienst/Toeslagen (Odkladný účinok odvolania), C-175/17, EU:C:2018:776, bod 35].
- 55 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že ochrana priznaná článkom 13 EDLP nejde tak ďaleko, aby si vyžadovala osobitnú formu prostriedku nápravy (rozsudok ESLP z 20. marca 2008, Budajeva a i. v. Rusko (CE:ECHR:2008:0320JUD001533902, bod 190), a že aj keď ani jeden opravný prostriedok dostupný podľa vnútroštátneho práva, posudzovaný samostatne, nespĺňa sám osebe požiadavky článku 13, tieto požiadavky môžu spĺňať opravné prostriedky posudzované ako celok (rozsudok ESLP z 10. júla 2020, Mugemangango v. Belgicko (CE:ECHR:2020:0710JUD000031015, bod 131 a citovaná judikatúra).

- 56 Okrem toho v prípade porušenia práva na rešpektovanie obydľia zakotveného v článku 8 EDLP je opravný prostriedok účinný v zmysle článku 13 EDLP, ak má žalobca prístup k postupu, ktorý mu umožňuje napadnúť zákonnosť vykonaných prehliadok a zaistení a dosiahnuť primeranú nápravu, pokiaľ boli nariadené alebo vykonané protiprávne (rozsudok ESLP z 19. januára 2017, Posevini v. Bulharsko, CE:ECHR:2017:0119JUD006363814, bod 84).
- 57 V tejto súvislosti z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúcej sa článku 6 ods. 1 alebo článku 8 EDLP vyplýva, že v prípade domových prehliadok nevydanie predchádzajúceho povolenia na inšpekciu súdom, ktorý by mohol vymedziť priebeh inšpekcie alebo naň dohliadať, môže byť vyvážené súdnym preskúmaním zákonnosti a nevyhnutnosti takeého dôkazného opatrenia *ex post facto* za predpokladu, že toto preskúmanie je vzhľadom na konkrétne okolnosti danej veci účinné. To znamená, že dotknuté osoby musia mať možnosť dosiahnuť účinné súdne preskúmanie sporného opatrenia a jeho priebehu z vecného a právneho hľadiska. Ak sa úkon považovaný za protiprávny už uskutočnil, dostupný opravný prostriedok alebo opravné prostriedky musia dotknutej osobe poskytnúť primeranú nápravu (rozsudok ESLP z 2. októbra 2014, Delta Pekárny a. s. v. Česká republika, CE:ECHR:2014:1002JUD000009711, body 86 a 87, ako aj citovaná judikatúra).
- 58 Keďže teda súdne preskúmanie inšpekcie a *posteriori* môže za určitých podmienok vyvážiť absenciu predchádzajúceho súdneho preskúmania a primeraná náprava musí byť zabezpečená „dostupným opravným prostriedkom alebo opravnými prostriedkami“, treba konštatovať, že na určenie, či sú splnené požiadavky článku 47 Charty, treba v zásade zohľadniť všetky dostupné opravné prostriedky.
- 59 Okrem toho, keďže odvolateľky formou námietky spochybniť zákonnosť článku 20 nariadenia č. 1/2003, Všeobecný súd, ako uviedol generálny advokát v bode 51 svojich návrhov, musel na účely rozhodnutia o tejto námietke vykonať celkové posúdenie systému súdneho preskúmania opatrení prijatých v rámci inšpekcií nad rámec osobitných okolností danej veci.
- 60 Za týchto podmienok treba konštatovať, že odvolateľky nesprávne tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď vykonal celkovú analýzu všetkých opravných prostriedkov, ktoré boli k dispozícii na napadnutie priebehu inšpekcií.
- 61 Pokiaľ ide o tvrdenie odvolateliek, podľa ktorého Všeobecný súd nemohol porovnávať nevýhody podania žaloby proti opatreniam prijatým v rámci inšpekcie s výhodami žaloby spochybňujúcej zákonnosť rozhodnutia o inšpekcii, stačí uviesť, ako to urobil generálny advokát v bodoch 46 a 47 svojich návrhov, že toto tvrdenie je založené na nesprávnom výklade napadnutého rozsudku. Z bodov 90 až 98 uvedeného rozsudku totiž vyplýva, že Všeobecný súd preskúmal, do akej miery jednotlivé opravné prostriedky, ktoré mali odvolateľky k dispozícii, vrátane žaloby proti rozhodnutiu o inšpekcii, umožňovali napadnúť na súde zákonnosť priebehu inšpekcie, a teda do akej miery mohol byť tento priebeh napriek neexistencii jediného opravného prostriedku predmetom účinného súdneho preskúmania v súlade s judikatúrou citovanou v bodoch 55 až 57 tohto rozsudku.
- 62 Nakoniec, pokiaľ ide o tvrdenie odvolateliek, podľa ktorého ak by Všeobecný súd vykonal samostatné preskúmanie jednotlivých opravných prostriedkov, musel by na jednej strane vylúčiť tri zo šiestich opravných prostriedkov, ktoré považoval za účinné, a to žalobu proti rozhodnutiu o ukončení konania podľa článku 101 ZFEÚ, žalobu proti rozhodnutiu o inšpekcii a napokon žalobu o mimozmluvnú zodpovednosť, a na druhej strane by musel konštatovať, že všetky ostatné opravné prostriedky sú čiastočné, stačí uviesť, že toto tvrdenie musí byť zamietnuté, keďže

vychádza z nesprávneho predpokladu, podľa ktorého Všeobecný súd nemohol vykonať celkovú analýzu všetkých opravných prostriedkov, ktoré boli k dispozícii na napadnutie priebehu inšpekcií.

- 63 Prvú výhradu druhej časti prvého odvolacieho dôvodu preto treba zamietnuť.
- 64 Pokiaľ ide o druhú a tretiu výhradu, ktoré sú založené na tom, že Všeobecný súd tým, že rozhodol, že čiastočné opravné prostriedky, ktorých dostupnosť nie je jasná, sú účinné, preniesol na jednotlivca bremeno vytvorenia podmienok na uplatnenie týchto opravných prostriedkov, ktoré nie sú isté, stačí na jednej strane uviesť, že podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva pripomenutej v bode 57 tohto rozsudku nie je nevyhnutné, aby všetky výhrady, ktoré možno vzniknúť proti opatreniam prijatým orgánom verejnej moci na základe rozhodnutia o nariadení prehliadky, boli vznesené v rámci jediného prostriedku nápravy, a na druhej strane, ako v podstate uviedol generálny advokát v bode 66 svojich návrhov, že neexistencia ustálenej súdnej praxe nemôže byť rozhodujúca na účely popretia účinnosti opravného prostriedku.
- 65 Z toho vyplýva, že tieto výhrady sú nedôvodné.
- 66 Z vyššie uvedeného vyplýva, že prvý odvolací dôvod musí byť zamietnutý v celom rozsahu ako nedôvodný.

O treťom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o formálnu správnosť nepriamych dôkazov odôvodňujúcich inšpekcie

Argumentácia účastníkov konania

- 67 Tretím odvolacím dôvodom odvolateľky Všeobecnému súdu v podstate vytýkajú, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia a porušil nariadenie č. 1/2003 na jednej strane tým, že v bode 193 napadnutého rozsudku rozhodol, že Komisia nie je povinná dodržiavať pravidlá upravujúce jej vyšetrovacie právomoci, najmä povinnosť vyhotoviť záznamy z vypočúvaní, ktorá vyplýva z článku 19 nariadenia č. 1/2003 v spojení s článkom 3 nariadenia č. 773/2004, pokiaľ ešte nebolo formálne začaté vyšetrovanie, a na druhej strane tým, že v bode 206 napadnutého rozsudku odmietol zamietnuť nepriame dôkazy získané z vypočúvaní dodávateľov ako dôkazy postihnuté formálnou nezrovnalosťou.
- 68 Tvrdia, že Všeobecný súd v bodoch 189, 192, 193, 196 a 198 napadnutého rozsudku nesprávne rozhodol, že posúdenie dostatočnej závažnosti nepriamych dôkazov, ktoré má k dispozícii Komisia, sa musí vykonať s prihliadnutím na skutočnosť, že rozhodnutie o inšpekcii je súčasťou fázy predbežného vyšetrovania pred formálnym začatím vyšetrovania v zmysle kapitoly V nariadenia č. 1/2003, čo odôvodňuje, že Komisia nie je povinná dodržiavať určité záväzné pravidlá tohto nariadenia, medzi ktoré patrí aj povinnosť vyhotoviť záznamy z vypočutí, z ktorých tieto nepriame dôkazy vyplývajú. Namietajú voči takémuto rozlišovaniu zo strany Všeobecného súdu medzi opatreniami prijatými po formálnom začatí vyšetrovania, ktoré upravuje nariadenie č. 1/2003, a opatreniami prijatými pred začatím vyšetrovania, ktoré nepatria do pôsobnosti nariadenia.

- 69 V prvej časti tretieho odvolacieho dôvodu odvolateľky tvrdia, že toto rozlišovanie je založené na nesprávnom výklade judikatúry citovanej v bode 194 napadnutého rozsudku. Táto judikatúra totiž rozlišuje medzi fázou vyšetrovania predchádzajúcou oznámeniu o výhradách a pokračovaním správneho konania. Okrem toho táto judikatúra nevymedzuje začiatok vyšetrovania, ale začiatok obdobia, ktoré sa má zohľadniť pri určovaní primeranosti dĺžky konania.
- 70 V druhej časti tretieho odvolacieho dôvodu odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 193 napadnutého rozsudku rozhodol, že nariadenie č. 1/2003 sa neuplatňovalo pred prijatím prvého rozhodnutia o inšpekcii.
- 71 Z odôvodnenia 25 nariadenia č. 1/2003 a z článku 2 ods. 3 nariadenia č. 773/2004 totiž vyplýva, že nariadenie č. 1/2003 sa vzťahuje na všetky akty Komisie prijaté na uplatňovanie článkov 101 ZFEÚ a 102 ZFEÚ od štádia odhaľovania dotknutých praktík. V tejto súvislosti zdôrazňujú, že posledné uvedené nariadenie sa uplatňuje na odvetvové vyšetrovania a vyhlásenia o zhovievavosti bez toho, aby Komisia prijala akékoľvek opatrenie, ktorým by vytýkala údajné porušenie. Ak by sa vyšetrovacie úkony vykonané pred rozhodnutím o inšpekcii vyňali z pôsobnosti nariadenia č. 1/2003, podniky a tretie osoby by mohli byť zbavené svojich procesných práv a práva na účinný súdny prostriedok nápravy proti takémuto rozhodnutiu.
- 72 Treťou časťou tretieho odvolacieho dôvodu odvolateľky spochybňujú rozlišovanie, ktoré Všeobecný súd vykonal v bode 193 napadnutého rozsudku medzi dôkazmi porušenia a nepriamymi dôkazmi, na ktorých je založené rozhodnutie o inšpekcii, pričom podľa tohto rozlišovania nepriame dôkazy nemôžu podliehať rovnakému stupňu formalistického prístupu ako dôkazy. Podľa odvolateľiek musia nepriame dôkazy a dôkazy podliehať rovnakému formalistickému prístupu a rovnakým procesným pravidlám, ktorých cieľom je zaručiť pravosť, nestrannosť a dôveryhodnosť dôkazov.
- 73 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.
- 74 Na úvod Komisia uvádza, že začatie vyšetrovania sa odlišuje tak od založenia spisu, ako aj od začatia konania v zmysle článku 2 nariadenia č. 773/2004. Vyšetrovanie sa začína prvým použitím jej vyšetrovacích právomocí a prijatím opatrení, ktorými vytýka spáchanie porušenia a ktoré majú významný vplyv na situáciu podozrivých subjektov. Založenie spisu je interným úkonom, ktorý vykoná kancelária Generálneho riaditeľstva Komisie pre hospodársku súťaž, keď prideli číslo veci, a ktorého výlučnou pôsobnosťou je uchovanie dokumentov. Začatie konania zodpovedá dátumu, keď Komisia prijme rozhodnutie podľa článku 2 nariadenia č. 773/2004 s cieľom rozhodnúť podľa kapitoly III nariadenia č. 1/2003.
- 75 Komisia však po prvé tvrdí, že pred začatím vyšetrovania nie je povinná dodržiavať formalizmus nariadení č. 1/2003 a č. 773/2004.
- 76 Po prvé Komisia popiera, že by takáto povinnosť vyplývala z judikatúry, a tvrdí, že Všeobecný súd neskreslil judikatúru citovanú v bode 194 napadnutého rozsudku. Skutočnosť, že táto judikatúra sa týka posúdenia primeranej dĺžky konania, je v tejto súvislosti irelevantná.
- 77 Po druhé Komisia zastáva názor, že z nariadení č. 1/2003 a č. 773/2004 nevyplýva, že je povinná dodržiavať formalistický prístup týchto nariadení ešte pred začatím vyšetrovania.

- 78 Okrem toho tvrdenie odvolateliek založené na článku 2 ods. 3 nariadenia č. 773/2004 vyplýva zo zámeny medzi začatím vyšetrovania a začatím konania, ku ktorému však dochádza v rôznom čase a má odlišné právne dôsledky.
- 79 Navyše podľa Komisie odkazy odvolateliek na odôvodnenie 25 nariadenia č. 1/2003, ako aj na odvetvové vyšetrovania alebo vyhlásenia o zhovievavosti nie sú relevantné.
- 80 Po tretie odvolateľky nemôžu tvrdiť, že ak by sa Komisii umožnilo vyhnúť sa formalistickému prístupu nariadení č. 1/2003 a č. 773/2004 pred začatím vyšetrovania, porušilo by to ich právo na účinný prostriedok nápravy umožňujúci právne a skutkové preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o inšpekcii. Na jednej strane je toto tvrdenie v rozpore s preskúmaním nepriamych dôkazov vykonaným v prejednávanej veci Všeobecným súdom, ktoré viedlo k čiastočnému zrušeniu sporných rozhodnutí. Na druhej strane, aj keď vypočutie nebolo zaznamenané, Všeobecný súd má v súlade s článkom 94 svojho rokovacieho poriadku možnosť vypočuť svedkov.
- 81 Uplatnením formalistického prístupu nariadení č. 1/2003 a č. 773/2004 pred začatím vyšetrovania by bolo poškodené presadzovanie práva hospodárskej súťaže Komisiou, lebo by jej bránilo zhromažďovať a používať ústne získané nepriame dôkazy. Keby Komisia nemohla zhromažďovať nepriame dôkazy ústnou formou, narušilo by to účinnosť vyšetrovaní tým, že by sa oneskoril dátum inšpekcií.
- 82 Po druhé Komisia v prvom rade tvrdí, že vzhľadom na to, že cieľom inšpekcie je zhromaždiť informácie potrebné na overenie existencie a rozsahu údajného porušenia na základe nepriamych dôkazov, ktoré má k dispozícii, tieto nepriame dôkazy nevyhnutne podliehajú nižšiemu stupňu formalistického prístupu ako dôkazy a predovšetkým nie je povinná vyhotoviť záznam z takých nepriamych dôkazov podľa článku 19 nariadenia č. 1/2003 a článku 3 nariadenia č. 773/2004.
- 83 Táto inštitúcia ďalej uvádza, že podrobenie nepriamych dôkazov nižšiemu stupňu formalizmu ako v prípade dôkazov umožňuje zosúladiť na jednej strane potrebu rýchlosti, ktorou sa riadi prijímanie rozhodnutí o inšpekcii, a účinnosť vyšetrovania Komisie a na druhej strane zachovanie práva dotknutých podnikov na obhajobu.
- 84 Nakoniec pravosť dôkazov nie je nevyhnutným predpokladom ich dôveryhodnosti. Súdny dvor totiž v bodoch 65 až 69 rozsudku z 26. septembra 2018, Infineon Technologies/Komisia (C-99/17 P, EU:C:2018:773), pripomenul, že v práve Únie prevláda zásada voľného hodnotenia dôkazov, z ktorej vyplýva, že jediným relevantným kritériom na posúdenie dôkaznej hodnoty riadne predložených dôkazov je ich dôveryhodnosť. Dôkazná hodnota dôkazov by sa preto mala posudzovať celkovo, takže samotné nepodložené pochybnosti o pravosti dôkazov nepostačujú na oslabenie ich dôveryhodnosti. Tieto zásady tým viac platia pre nepriame dôkazy, ktorých dôkazná hodnota je už zo svojej podstaty nižšia.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 85 Tretím odvolacím dôvodom, ktorý je rozdelený na tri časti, odvolateľky Všeobecnému súdu v podstate vytýkajú, že sa v bode 193 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že Komisia nie je povinná dodržiavať povinnosť vyhotoviť záznamy z vypočutí vyplývajúcu z článku 19 nariadenia č. 1/2003 v spojení s článkom 3 nariadenia č. 773/2004 pred formálnym začatím vyšetrovania a uplatnením vyšetrovacích právomocí, ktoré jej priznávajú najmä články 18 až 20 nariadenia č. 1/2003.

- 86 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry si výklad ustanovenia práva Únie vyžaduje, aby sa zohľadnilo nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext, ako aj ciele a účel sledované aktom, ktorého je súčasťou (rozsudok z 1. augusta 2022, HOLD Alapkezelő, C-352/20, EU:C:2022:606, bod 42 a citovaná judikatúra).
- 87 Po prvé zo samotného znenia článku 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 vyplýva, že toto nariadenie sa má uplatňovať na každé vypočutie, ktorého cieľom je zhromaždiť informácie týkajúce sa predmetu vyšetrovania (rozsudok zo 6. septembra 2017, Intel/Komisia, C-413/14 P, EU:C:2017:632, bod 84).
- 88 Článok 3 nariadenia č. 773/2004, ktorý podmieňuje vypočúvanie založené na článku 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 splnením určitých formálnych náležitostí, nespresňuje pôsobnosť posledného uvedeného ustanovenia.
- 89 Treba však pripomenúť, že Súdny dvor rozhodol, že podľa článku 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 a článku 3 ods. 3 nariadenia č. 773/2003 Komisia má povinnosť zaznamenať vo forme, akú si zvolí, každé vypočúvanie, ktoré uskutočnila podľa článku 19 nariadenia č. 1/2003 na účely získania informácií týkajúcich sa predmetu vyšetrovania (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. septembra 2017, Intel/Komisia, C-413/14 P, EU:C:2017:632, body 90 a 91).
- 90 Treba teda spresniť, že je potrebné rozlišovať podľa predmetu vypočúvaní, ktoré Komisia vedie, keďže do pôsobnosti článku 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003, a teda povinnosti vyhotoviť záznam, patria len tie, ktorých cieľom je získať informácie týkajúce sa predmetu vyšetrovania Komisie.
- 91 Zo znenia článku 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 alebo článku 3 nariadenia č. 773/2004 však nevyplýva, že by uplatnenie tejto povinnosti vyhotoviť záznam záviselo od toho, či sa vypočutie vedené Komisiou uskutočnilo pred formálnym začatím vyšetrovania na účely zhromaždenia nepriamych dôkazov o porušení alebo neskôr s cieľom získať dôkazy o porušení.
- 92 Tieto ustanovenia totiž vôbec nestanovujú, že uplatnenie povinnosti vyhotoviť záznam závisí od toho, či informácie, ktoré sú jej predmetom, možno považovať za nepriame dôkazy alebo dôkazy. Naopak, z dôvodu všeobecnej povahy pojmu „informácie“ uvedeného v článku 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 treba konštatovať, že toto ustanovenie sa uplatňuje bez rozdielu na každú z týchto kategórií.
- 93 Je pravda, že pojmy „nepriame dôkazy“ a „dôkazy“ si nemožno zamieňať, lebo nepriamy dôkaz svojou povahou a na rozdiel od dôkazu nepostačuje na preukázanie danej skutočnosti.
- 94 Nič to však nemení na tom, že kvalifikácia nepriameho dôkazu alebo dôkazu nezávisí od konkrétnej fázy konania, ale od dôkaznej hodnoty dotknutých informácií, keďže dostatočne závažné a zhodujúce sa nepriame dôkazy spojené do „súboru“ môžu samy osebe preukázať porušenie a môžu byť použité v konečnom rozhodnutí Komisie prijatom na základe článku 101 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. júla 2010, Knauf Gips/Komisia, C-407/08 P, EU:C:2010:389, bod 47).
- 95 Ako teda uviedol generálny advokát v bode 141 svojich návrhov, povinnosť vyhotoviť záznam z vypočutí nemôže závisieť od toho, či sa získané informácie považujú za nepriame dôkazy alebo dôkazy, keďže dôkaznú hodnotu týchto informácií môže Komisia posúdiť až po vykonaní vypočutí v nasledujúcich fázach konania.

- 96 Okrem toho ani článok 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 a článok 3 nariadenia č. 773/2004 nestanovujú, že uplatnenie povinnosti vyhotoviť záznam závisí od fázy konania, v ktorej sa vypočúvanie uskutočňuje. Je pravda, že článok 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 stanovuje, že na tomto ustanovení sú založené vypočúvania vedené s cieľom získať informácie týkajúce sa predmetu vyšetrovania, čo znamená, že musí prebiehať vyšetrovanie. Naproti tomu z tohto ustanovenia nevyplýva, že tieto vypočutia sa musia uskutočniť po formálnom začatí vyšetrovania, ktoré Všeobecný súd definoval v bode 193 napadnutého rozsudku ako okamih, keď Komisia prijme opatrenie, ktorým vytýka údajné porušenie.
- 97 Po druhé, pokiaľ ide o kontext článku 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003, treba na jednej strane uviesť, že tento článok sa nachádza v kapitole V nariadenia, ktorá sa týka vyšetrovacích právomocí Komisie. Uplatnenie ustanovení tejto kapitoly však nie je nevyhnutne podmienené tým, že táto inštitúcia prijme akt vytýkajúci údajné porušenie.
- 98 Komisia tak môže v súlade s článkom 17 tohto nariadenia vykonať odvetvové vyšetrovanie, ktoré si vopred nevyžaduje prijatie opatrení tejto povahy vo vzťahu k podnikom.
- 99 Na druhej strane treba poukázať na to, že článok 2 ods. 3 nariadenia č. 773/2004, podľa ktorého „Komisia môže vykonávať svoje právomoci vyšetrovania podľa kapitoly V nariadenia [č. 1/2003] pred začatím konania“, podporuje výklad, podľa ktorého ustanovenia týkajúce sa vyšetrovacích právomocí Komisie vymenovaných v tejto kapitole – vrátane článku 19 – sa môžu uplatniť pred formálnym začatím vyšetrovania na rozdiel od toho, čo vyplýva z bodu 193 napadnutého rozsudku.
- 100 Je pravda, že vo veciach, v ktorých boli vydané rozsudky z 15. októbra 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia (C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, EU:C:2002:582, bod 182), ako aj z 21. septembra 2006, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Komisnia (C-105/04 P, EU:C:2006:592, bod 38), citované v bode 194 napadnutého rozsudku, Súdny dvor určil ako začiatok predbežného vyšetrovania Komisie v oblasti hospodárskej súťaže dátum, keď táto inštitúcia na základe právomocí, ktoré jej zveril normotvorca Únie, prijme opatrenia vytýkajúce údajné porušenie, ktoré majú významný vplyv na situáciu podozrivých podnikov.
- 101 Veci, v ktorých boli vydané tieto rozsudky, sa však týkali určenia začiatku správneho konania na účely overenia, či Komisia dodržala zásadu primeranej lehoty. Na toto overenie je však potrebné preskúmať, či táto inštitúcia konala s náležitou starostlivosťou odo dňa, keď informovala podnik podozrivý zo spáchania porušenia práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže o existencii vyšetrovania.
- 102 Naopak, tento dátum nemožno zohľadniť na účely určenia, odkedy je Komisia povinná plniť povinnosť vyhotoviť záznam z vypočutí, ktorá jej vyplýva z článku 19 nariadenia č. 1/2003 v spojení s článkom 3 nariadenia č. 773/2004. Ako totiž uviedol generálny advokát v bode 150 návrhov, na podnik sa môžu vzťahovať vyhlásenia tretích osôb uskutočnené v priebehu týchto vypočutí, on však o nich nemusí vedieť. Zohľadnenie tohto dátumu by teda viedlo k odkladu uplatnenia povinnosti vyhotoviť záznam a súvisiacich procesných záruk stanovených v týchto ustanoveniach v prospech dotknutých tretích osôb a podozrivého podniku, kým Komisia neprijme opatrenie, ktorým tento podnik informuje o existencii podozrení voči nemu. V dôsledku tohto odkladu by vypočúvania tretích osôb uskutočnené pred takýmto opatrením boli vylúčené z pôsobnosti povinnosti vyhotoviť záznam z vypočúvania a procesných záruk, ktoré sa na ne vzťahujú.

- 103 Po tretie a nakoniec, pokiaľ ide o účel nariadenia č. 1/2003, z odôvodnenia 25 tohto nariadenia vyplýva, že vzhľadom na to, že odhaľovanie porušovania pravidiel hospodárskej súťaže je čoraz ťažšie, článok 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 má za cieľ doplniť vyšetrovacie právomoci Komisie tým, že jej umožní najmä vypočúť každú osobu, ktorá môže mať užitočné informácie, a zaznamenávať jej vyhlásenia (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. septembra 2017, Intel/Komisía, C-413/14 P, EU:C:2017:632, bod 85). Výraz „odhaľovanie porušovania“ uvedený v tomto odôvodnení však podporuje výklad, podľa ktorého vypočutia vedené Komisiou v predbežnej fáze s cieľom získať nepriame dôkazy týkajúce sa predmetu vyšetrovania tiež patria do pôsobnosti článku 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003.
- 104 Okrem toho treba uviesť, že podľa článku 3 ods. 3 nariadenia č. 773/2004 môže Komisia vyhotoviť záznam z vypočúvaní v akejkoľvek forme. Komisia teda nemôže právoplatne tvrdiť, že uloženie povinnosti vyhotoviť záznam jej bráni zhromažďovať a používať nepriame dôkazy, ak môžu mať len ústnu formu, a ohrozuje účinnosť vyšetrovania tým, že oddaľuje dátum inšpekcie. Komisia rovnako nemôže tvrdiť, že takáto povinnosť má odradzujúci účinok, keďže má možnosť chrániť totožnosť vypočúvaných osôb.
- 105 Za týchto podmienok treba konštatovať, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 193 napadnutého rozsudku rozhodol, že z pôsobnosti nariadenia č. 1/2003 treba vylúčiť vypočutia, počas ktorých boli získané nepriame dôkazy, ktoré neskôr slúžili ako základ rozhodnutia nariaďujúceho inšpekciu podniku, z dôvodu, že v tom čase nebolo začaté vyšetrovanie v zmysle kapitoly V tohto nariadenia, keďže Komisia neprijala opatrenie, ktorým by tomuto podniku vytýkala porušenie. Na účely určenia, či uvedené vypočutia patria do pôsobnosti nariadenia, mal Všeobecný súd preskúmať, či boli určené na získanie informácií týkajúcich sa predmetu vyšetrovania, berúc do úvahy ich obsah a kontext.
- 106 Ako vyplýva z bodov 205 a 206 napadnutého rozsudku, v prejednávanej veci Všeobecný súd konštatoval, že nepriame dôkazy vyplývajúce z vypočúvaní dodávateľov nemožno vylúčiť ako postihnuté formálnou nezrovnalosťou z dôvodu nedodržania povinnosti vyhotoviť záznam stanovenej v článku 19 nariadenia č. 1/2003 a v článku 3 nariadenia č. 773/2004 najmä preto, že tieto vypočutia sa uskutočnili pred začatím vyšetrovania podľa nariadenia č. 1/2003 a vo vzťahu k odvolateľkám, a už vôbec nie vo vzťahu k dodávateľom, nezahrňali nijakú výhradu týkajúcu sa spáchania porušenia.
- 107 Ako však zdôraznil generálny advokát v bode 155 svojich návrhov, v tejto súvislosti stačí uviesť, že keď Komisia vedie vypočúvania, ktorých predmet je vopred definovaný a ktorých cieľom je otvorene získať informácie o fungovaní dotknutého trhu a o správaní subjektov na tomto trhu s cieľom odhaliť prípadné protiprávne správanie alebo upevniť jej podozrenia o existencii takéhoto správania, vykonáva svoju právomoc klásť otázky podľa článku 19 nariadenia č. 1/2003.
- 108 V dôsledku toho vypočúvania dodávateľov patrili do pôsobnosti článku 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 a Komisia bola povinná zaznamenať tieto vyhlásenia v súlade s článkom 3 nariadenia č. 773/2004.
- 109 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 206 napadnutého rozsudku rozhodol, že povinnosť vyhotoviť záznam stanovená v článku 19 nariadenia č. 1/2003 a v článku 3 nariadenia č. 773/2004 sa nevzťahuje na vypočúvania dodávateľov a že nepriame dôkazy vyplývajúce z týchto vypočúvaní neboli postihnuté formálnou nezrovnalosťou.

- 110 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že tri časti tretieho odvolacieho dôvodu sú dôvodné, a preto treba odvolaniu vyhovieť a bod 2 výroku napadnutého rozsudku zrušiť v rozsahu, v akom Všeobecný súd v zostávajúcej časti zamietol žalobu podanú proti sporným rozhodnutiam, pričom nie je potrebné rozhodnúť o ostatných odvolacích dôvodoch. V dôsledku toho treba zrušiť aj bod 3 výroku napadnutého rozsudku týkajúci sa trov konania.

O žalobe podanej na Všeobecný súd

- 111 V súlade s článkom 61 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu sám vydať konečný rozsudok, ak to stav konania dovoľuje.
- 112 V prejednávanej veci je to tak.
- 113 Je teda potrebné preskúmať výhradu vznesenú odvolateľkami na Všeobecnom súde v rámci žalobného dôvodu založeného na porušení práva na nedotknuteľnosť obydlia, ktorá v podstate vychádza z toho, že nepriame dôkazy vyplývajúce z vypočúvaní dodávateľov musia byť zamietnuté z dôvodu, že Komisia nedodrжала článok 19 nariadenia č. 1/2003 a článok 3 nariadenia č. 773/2004.
- 114 Na podporu tejto výhrady odvolateľky tvrdia, že zápisnice z vypočúvaní dodávateľov neboli záznamami, ktoré by boli v súlade s uvedenými ustanoveniami, najmä z toho dôvodu, že neboli vypočúvaným osobám predložené na schválenie.
- 115 Komisia odpovedá, že svoju povinnosť vyhotoviť záznam si splnila tým, že vypracovala podrobné zápisnice, ktoré verne odrážali obsah vyhlásení dodávateľov, a vložila ich do spisu pod oficiálnym identifikačným číslom. Tento typ zápisnice predstavuje jednu z foriem záznamu, ktoré článok 3 ods. 3 nariadenia č. 773/2004 umožňuje Komisii použiť rovnako ako zvukový alebo audiovizuálny záznam, prípadne doslovný prepis.
- 116 V tejto súvislosti treba poukázať na to, že článok 3 ods. 3 prvá veta nariadenia č. 773/2004, ktorá stanovuje, že Komisia „môže zaznamenávať vyhlásenia vykonané vypočúvanými osobami akoukoľvek formou“, znamená, že ak sa Komisia so súhlasom vypočúvanej osoby rozhodne vypočúť ju na základe článku 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003, je povinná zaznamenať celé toto vypočutie, pričom nie je dotknutá možnosť Komisie zvoliť si formu tohto záznamu (rozsudok zo 6. septembra 2017, Intel/Komisia, C-413/14 P, EU:C:2017:632, bod 90).
- 117 Okrem toho z článku 3 ods. 3 druhej a tretej vety nariadenia č. 773/2004 vyplýva, že Komisia musí vypočúvanej osobe predložiť na schválenie kópiu záznamu a že v prípade potreby stanoví lehotu, v ktorej táto osoba môže oznámiť prípadné opravy, ktoré treba v jej vyhlásení vykonať.
- 118 V prejednávanej veci Komisia netvrdila a už vôbec nepreukázala, že predložila dodávateľom na schválenie zápisnice, ktoré vypracovala.
- 119 Cieľom povinnosti Komisie poskytnúť kópiu záznamu vypočúvanej osobe na schválenie stanovenej v článku 19 nariadenia č. 1/2003 v spojení s článkom 3 ods. 3 nariadenia č. 773/2004 je však najmä zabezpečiť pravosť vyhlásení vypočúvanej osoby tým, že sa zabezpečí, aby jej tieto vyhlásenia boli skutočne pripísané a aby ich obsah odrážal verne a v celistvosti uvedené vyhlásenia, a nie ich výklad zo strany Komisie.

- 120 Nepriamy dôkaz založený na vyhlásení získanom Komisiou bez toho, aby bola splnená táto požiadavka uložená článkom 19 nariadenia č. 1/2003 v spojení s článkom 3 ods. 3 nariadenia č. 773/2004, sa preto musí považovať za neprípustný, a preto ho treba zamietnuť.
- 121 Tieto zápisnice, ktoré majú čisto internú povahu, teda nemožno považovať za spĺňajúce požiadavky článku 3 ods. 3 nariadenia č. 773/2004, ktorý sa vzťahuje na vypočutia patriace do pôsobnosti článku 19 nariadenia č. 1/2003.
- 122 Toto konštatovanie nemožno spochybniť bodmi 65 až 69 rozsudku z 26. septembra 2018, Infineon Technologies/Komisia (C-99/17 P, EU:C:2018:773).
- 123 Je pravda, že Súdny dvor rozhodol, že v práve Únie platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, z čoho vyplýva, že jediným relevantným kritériom na posúdenie dôkaznej hodnoty riadne predložených dôkazov je ich vierohodnosť, a preto sa dôkazná hodnota dôkazov musí posudzovať celkovo, takže uvádzanie jednoduchých nepodložených pochybností o pravosti dôkazov nepostačuje na spochybnenie ich dôveryhodnosti (rozsudok z 26. septembra 2018, Infineon Technologies/Komisia, C-99/17 P, EU:C:2018:773, body 65 až 69).
- 124 Vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, však dôkazom, ktorého pravosť bola spochybnená, bol interný e-mail adresovaný podniku, a nie záznam vyhlásenia získaného Komisiou, ktoré bolo postihnuté porušením článku 19 nariadenia č. 1/2003 v spojení s článkom 3 ods. 3 nariadenia č. 773/2004.
- 125 Na zásadu voľného hodnotenia dôkazov sa teda nemožno odvolávať s cieľom vyhnúť sa formálnym pravidlám platným pre zaznamenávanie vyhlásení získaných Komisiou podľa článku 19 nariadenia č. 1/2003. V tejto súvislosti treba uviesť, že konštatovanie nezrovnalosti pri získavaní nepriamych dôkazov z hľadiska článku 19 nariadenia č. 1/2003 v spojení s článkom 3 ods. 3 nariadenia č. 773/2004 spočíva v tom, že Komisia tieto nepriame dôkazy nemôže použiť v neskoršom konaní (pozri analogicky rozsudok z 18. júna 2015, Deutsche Bahn a i./Komisia, C-583/13 P, EU:C:2015:404, bod 45, ako aj citovanú judikatúru).
- 126 Keďže ako uviedol generálny advokát v bode 208 svojich návrhov, informácie vyplývajúce z vypočúvaní dodávateľov predstavujú podstatnú časť nepriamych dôkazov, na ktorých sa zakladajú sporné rozhodnutia, ktoré sú postihnuté formálnou nezrovnalosťou z dôvodu nedodržania povinnosti vyhotoviť záznam stanovenej v článku 3 nariadenia č. 773/2004, v prejednávanej veci treba dospieť k záveru, že Komisia nemala ku dňu prijatia sporných rozhodnutí k dispozícii dostatočne závažné nepriame dôkazy, ktoré bola oprávnená použiť a ktoré by odôvodňovali domnienky uvedené v článku 1 písm. a) týchto rozhodnutí. Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy musia byť tieto rozhodnutia zrušené v celom rozsahu.

O trovách

- 127 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak je odvolanie dôvodné a Súdny dvor sám s konečnou platnosťou rozhodne vo veci samej, rozhodne aj o trovách konania.
- 128 Článok 138 ods. 1 rokovacieho poriadku uplatniteľný na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1 rokovacieho poriadku stanovuje, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže odvolateľky navrhli zaviazat Komisiu na náhradu trov konania a Komisia nemala úspech vo svojich dôvodoch, je

opodstatnené rozhodnúť, že Komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré odvolateľkám vznikli v rámci tohto odvolacieho konania. Okrem toho, keďže sporné rozhodnutia sú zrušené, Komisia je povinná nahradiť všetky trovy konania, ktoré vznikli odvolateľkám v prvostupňovom konaní.

- 129 Podľa článku 184 ods. 4 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak vedľajší účastník prvostupňového konania nepodal odvolanie sám, možno mu uložiť povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania len v prípade, že sa zúčastnil na písomnej alebo ústnej časti konania na Súdnom dvore. Ak sa takýto účastník zúčastňuje na konaní, Súdny dvor môže rozhodnúť, že znáša svoje vlastné trovy konania. Keďže Rada, vedľajší účastník v prvostupňovom konaní, sa zúčastnila na písomnej a ústnej časti konania na Súdnom dvore, je opodstatnené rozhodnúť, že znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace tak s odvolacím konaním, ako aj s prvostupňovým konaním.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. **Bod 2 výroku rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 5. októbra 2020, Les Mousquetaires a ITM Entreprises/Komisía (T-255/17, EU:T:2020:460), sa zrušuje v rozsahu, v akom v zostávajúcej časti zamietol žalobu odvolateľiek smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia Komisie C(2017) 1057 final z 9. februára 2017, ktorým sa spoločnosti Intermarché, ako aj všetkým spoločnostiam, ktoré priamo alebo nepriamo kontroluje, nariaďuje podrobiť sa inšpekcii v súlade s článkom 20 ods. 1 a 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 (AT.40466 – Tute 1), a rozhodnutia Komisie C(2017) 1361 final z 21. februára 2017, ktorým sa spoločnosti Les Mousquetaires, ako aj všetkým spoločnostiam, ktoré priamo alebo nepriamo kontroluje, nariaďuje podrobiť sa inšpekcii v súlade s článkom 20 ods. 1 a 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 (AT.40466 – Tute 1).**
2. **Bod 3 výroku rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 5. októbra 2020, Les Mousquetaires a ITM Entreprises/Komisía (T-255/17, EU:T:2020:460), sa zrušuje v rozsahu, v akom sa v ňom rozhodlo o trovách konania.**
3. **Rozhodnutie Komisie C(2017) 1057 final z 9. februára 2017, ktorým sa spoločnosti Intermarché, ako aj všetkým spoločnostiam, ktoré priamo alebo nepriamo kontroluje, nariaďuje podrobiť sa inšpekcii v súlade s článkom 20 ods. 1 a 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 (AT.40466 – Tute 1), a rozhodnutia Komisie C(2017) 1361 final z 21. februára 2017, ktorým sa spoločnosti Les Mousquetaires, ako aj všetkým spoločnostiam, ktoré priamo alebo nepriamo kontroluje, nariaďuje podrobiť sa inšpekcii v súlade s článkom 20 ods. 1 a 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 (AT.40466 – Tute 1), sa zrušujú.**
4. **Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložili spoločnosti Les Mousquetaires SAS a ITM Entreprises SAS tak v prvostupňovom, ako aj v odvolacom konaní.**
5. **Rada Európskej únie znáša svoje vlastné trovy prvostupňového, ako aj odvolacieho konania.**

Podpisy